

Čís. 155.

Zákon ze dne 18. března 1919,

jinž se prozatímně mění ustanovení notářských řádů ze dne 25. července 1871, z ř. č. 75 a čl. zák. XXXV: 1874 a VII: 1886.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

Článek 1.

Úřední pečeť notářova obsahuj: jméno a příjmení notářovo, jeho hodnost jako „notáře“ a jméno jeho úředního sídla a země.

Článek 2.

Když záruka a úřední pečeť byly schváleny, notář vykáže se o tom, připojí potřebný počet otisků své pečeti a vyhotovení svého podpisu a zažádá u sborového soudu druhé stolice, aby vzat byl do přísahy; podpis obsahuj: jeho jméno a příjmení a hodnost jako „notáře“.

Článek 3.

Do přísahy vzat bude u sborového soudu druhé stolice nebo u sborového soudu první stolice, který by byl od soudu druhé stolice určen, podle tohoto vzorce:

„Přisahám, že budu Československé republiky vždy věren a vlády její poslušen, že budu veškeré zákony a platná nařízení zachovávatí a svůj úřad jako notář podle zákonných ustanovení řádně a svědomitě zastávati.“

Přísaha vykoná se tak, že přísahající, bez rozdílu vyznání náboženského, znění přísahy opakuje a poté podá ruku tomu, kdo jej do přísahy bere. Jiných formálností třeba není.

Článek 4.

Úřední pečeť notářské komory obsahuj: jen označení „notářská komora“ a jméno jejího sídla.

Článek 5.

Notáři mohou při svém úřadování dále užívatí svých dosavadních schválených pečeti, pokud upraveny budou podle čl. 1. tohoto zákona a není třeba znova je schváliti nebo do archivu odevzdati.

Článek 6.

Veškerí notáři, v území Československé republiky již ustanovení, jsou povinni do jednoho měsíce po tom, kdy tento zákon nabude účinnosti, vykonati přísahu v článku 3. uvedené. To stane se nekolikovaným podáním sborovému soudu druhé stolice, ve kterém přisežnou formuli ve článku 3. uvedené vlastní rukou podpíší a svou

úřední pečeť přitisknou. Z důvodů zvláštního zřetele hodných sborový soud druhé stolice může na žádost lhůtu přiměřeně prodloužití. Nevýkoná-li některý notář ve lhůtě určené nebo prodloužené této přísahy, bude se za to míti, že se úřadu vzdává a bude se jednati podle ustanovení notářského řádu. Uplynutím dne, do kterého měl přísahu vykonati, pozbývá oprávnění, aby jako notář státem pověřený platně zastával úřad po rozumu notářského řádu.

Článek 7.

Listiny sepsané neb ověřené od notáře v dřívější formě a s dosavadními náležitostmi až do dne, kdy uplyne pro něj lhůta k výkonu přísahy, pokládány budtež za platné po rozumu notářského řádu pro celý obvod státní.

Po této lhůtě požívají veřejné víry jen listiny sepsané neb ověřené notářem, který přísahu vykonal, a opatřené pečeti a podpisem podle článku 1. a 2.

Článek 8.

Provésti tento zákon ukládá se ministru spravedlnosti.

Článek 9.

Tento zákon nabývá účinnosti 15. den po vyhlášení. Zároveň pozbývají platnosti veškerá zákonná ustanovení, která se s tímto zákonem nesrovnávají.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy

Dr. Soukup v. r.

Čís. 156.

Zákon ze dne 13. března 1919,

kterým povoluje se náklad na nouzové práce silniční.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Aby byly ukončeny práce při nouzových stavbách silničních, uvedených v seznamu, přiloženém čís. 1. a čís. 1 a, povoluje se potřebná částka až do krajní výše 22.200.000 K.

§ 2.

Na jednotlivé stavby z částky v § 1. uvedené poskytnuto býti může podpory státní až do $\frac{3}{5}$ skutečného nákladu, aby bylo dokončeno, čeho je potřebí, když stavebník zbývající náklad $\frac{2}{5}$ uhradí ze svého a ku pokračování ve stavbě ihned přikročí.